

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **I. S.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 28.8.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 30.7.2015 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 30.7.2015 č.j. X se z r u š u j e pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 28.8.2015 se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 30.7.2015 č.j. X. Podaná žaloba však postrádala zákonem stanovené náležitosti, proto soud usnesením ze dne 2.9.2015 vyzval žalobkyni k odstranění vad žaloby. V doplnění žaloby dne 15.9.2015 žalobkyně uvedla, že je svým zdravotním stavem omezena téměř ve všech denních aktivitách, přičemž jako důkaz navrhla odborné vyšetření neurologa a požádala o přiznání částečného invalidního důchodu. Současně připojila dvě lékařské zprávy ze dne 8.9. a 15.9.2015. (*K žalobě připojila kopii napadeného rozhodnutí.*)

Napadeným rozhodnutím ze dne 30.7.2015 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 13.5.2015*, jímž byla zamítnuta její žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., *o důchodovém pojištění* (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 28.4.2015 není invalidní, jelikož její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 20%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 30.7.2015 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným

dne 29.7.2015 lékařem ČSSZ bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 3b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 20-40%; na rozdíl od lékaře OSSZ zvolil lékař ČSSZ s ohledem na aktuální klinický nález střed vymezeného rozpětí, tj. 25%.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 28.4.2015 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 29.7.2015 soud zjistil, že žalobkyně nebyla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 3b) přílohy vyhlášky, poklesla její pracovní schopnost dle lékaře OSSZ o 20% a dle lékaře ČSSZ o 25%. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti nebyla ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky žádným z lékařů změněna.

Žalovaná dne 9.10.2015 ve svém vyjádření k žalobě navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise či PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, a rozhodnutí ve věci samé ponechala na úvaze soudu podle závěru posudkové komise. Ze zasláného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 30.7.2015 bylo žalobkyni doručeno dne 4.8.2015.

K žádosti soudu PK MPSV-pracoviště v Plzni vypracovala po jednání konaném dne 18.1.2016 posudek, když jednání byla žalobkyně přítomna i odborný lékař z oboru neurologie, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí 30.7.2015 žalobkyně byla invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 35%. Komise hodnotila zdravotní postižení žalobkyně v souladu s lékaři OSSZ a ČSSZ také dle kapitoly VI., položky 3b) přílohy vyhlášky, pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 35% při rozmezí 20 - 40%, v níž zohlednila i další onemocnění, zejména algický syndrom krční a bederní páteře se středně těžkým omezením funkce, proto neshledala důvod pro použití § 3 odst. 1 ani pro použití § 4 odst. 1 vyhlášky. Dále uvedla, že u žalobkyně se jedná o extrapyramidový syndrom, atypické dyskinesy charakteru choreoatetosis pravé horní končetiny a levé dolní končetiny s lehkou formou funkčního postižení, v. s. postinfekční etiologie. S ohledem na zjištěný průběh onemocnění, zdravotní stav a funkční postižení žalobkyně nebyla komise v souladu s posudkovým zhodnocením lékaře OSSZ ani ČSSZ ve smyslu nepřiznání invalidity a stanovením míry poklesu pracovní schopnosti 20%, resp. 25% (námitkové řízení), a to vzhledem k prokazatelnému funkčnímu postižení, zejména k atypickým dyskinezám postihujícím pravou horní končetinu a levou dolní končetinu, zhoršující se funkci pravé horní končetiny, zejména při jemných pohybech a písmu a zhoršující se nestabilitu chůze. Dle komise žalobkyně není schopna práce spojené s větší fyzickou námahou, s manipulací s těžkými břemeny, delším stáním a chůzí, ale je schopna lehčí fyzické práce a je schopna vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Datum

vzniku invalidity prvního stupně stanovila komise neurologickým nálezem ze dne 20.7.2015. (Stejnopis posudku byl doručen žalované a žalobkyni.)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že *dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky* v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Naproti tomu *dle § 4 odst. 1 téže vyhlášky* v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce nemá vliv, popřípadě má jen nepodstatný vliv na schopnost pojištěnce využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. *Podmínky pro toto zvýšení či snížení nebyly v této věci žádným z posudkových lékařů ani komisí shledány, jak je uvedeno shora.*

Dle *§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní* (dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Dle *§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.* ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle *§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.* *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 30.7.2015*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přiznání invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 18.1.2016 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně invalidní pro invaliditu prvního stupně*, proto je **žaloba podaná důvodně**, a **soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 30.7.2015 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení** (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně*, neboť správní orgán si neopatrili ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobkyně invalidní pro invaliditu prvního stupně (*od 20.7.2015*), neboť míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá 35%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí v řízení o námitkách na příslušném pracovišti ČSSZ (*25% míry poklesu pracovní schopnosti*), kdy žalobkyně nebyla uznána invalidní. Vzhledem k tomu, že žalobkyně byla komisí uznána invalidní ke dni 20.7.2015, tedy po vydání rozhodnutí ČSSZ č.j. 566 206 1812 ze dne 13.5.2015, nebylo toto rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušeno.

Po právní moci tohoto rozsudku bude vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu prvního stupně od 20.7.2015 v souvislosti s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. *vznik invalidity prvního stupně*, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 102/2015-35 ze dne 8.4.2016, neboť rozhodnutí o přiznání invalidního důchodu by žalovaná vydala v případě zjištění, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu prvního stupně již v řízení o námitkách uplatněných proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 13.5.2015.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně však nepožadovala žádné náklady tohoto řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků má právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení : **Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem**

Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 8. dubna 2016

Za správnost vyhotovení: Martina Kerberová

JUDr. Alena Hocká, v.r.
samosoudkyně